

V těchto situacích bývá víra v Boha na jedné straně vystavena zkoušce, ale zároveň se ukazuje její pozitivní potencialita. Nikoli proto, že by díky víře odešla choroba a bolest anebo otázky, které s sebou nese, ale proto, že nám nabízí klíč, díky němuž můžeme odkrývat nejhlubší smysl toho, co prožíváme; klíč, jenž nám pomáhá vidět, že nemoc může být cestou, po níž se lze více přiblížit k Ježíšovi, který kráčí po našem boku a nese na sobě kříž. A tento klíč nám odevzdává Matka, Maria, jež je na takovouto cestu odbornicí.

... Máme Matku, která má bdělé a dobrotivé oči jako její Syn. Má mateřské srdce naplněné milosrdenstvím jako On. Má ruce, které chtějí pomáhat jako Ježíšovy ruce, když lámou chléb hladovým, a které se dotýkají nemocných, aby je uzdravily. To nás naplňuje důvěrou a umožňuje nám, abychom se otevřeli Kristově milosti a jeho milosrdenství. Mariina přímluva nám dává zakusit útěchu, díky níž apoštol Pavel velebí Boha: „Bud' veleben Bůh, Otec našeho Pána Ježíše Krista, Otec milosrdenství a Bůh veškeré útěchy. On nás těší ve všech našich souženích, abychom pak mohli těšit druhé v jakémkoli soužení tou útěchou, jakou Bůh potěšuje nás. Jako se na nás ze všech stran valí Kristovo utrpení, tak se nám také skrze Krista dostává všestranné útěchy“ (2 Kor 1,3-5). Maria je Matkou, již se „dostalo útěchy“, a která utěšuje své děti.

### Modlitba

Ó Matko Kristova, vyslyš volání proniknuté utrpením všech lidí!

Vyslyš volání proniknuté utrpením celé společnosti!

Pomoz nám mocí Ducha Svatého zvítězit nad každým hříchem:

hříchem člověka a "hříchem světa", hříchem ve všech formách.

Ať se v dějinách světa ještě jednou zjeví nekonečná moc vykoupění, moc milosrdné lásky! Ať zastaví zlo! Ať přetvoří svědomí! Ať se v

Tvém Neposkvrněném Srdci objeví světlo naděje pro všechny!

(Papež Jan Pavel II., 25. března 1984 - výběr)



## DOPIS NEMOCNÝM

POSTNÍ DOBA A VELIKONOCE 2016

Milé sestry a bratři v Kristu, drazí přátelé. Říká se, že nemoci nechodí po horách, ale po lidech. A všichni musíme dosvědčovat, že je to pravda. Někdy přijde nemoc jako pomalý výstup na vysokou horu, jindy zase přijde v okamžiku a člověk se nestačí divit, kde se vzala. V obou případech si člověk klade otázku: Proč? Někdy odpověď trochu známe. Stačí zpytovat svědomí a uvědomit si, kde jsem udělal chybu. Jindy je to naprosto neočekávané, přijde nákaza, infekce nebo jsem se ne vlastní vinou stal obětí dopravní nehody. Příčiny jsou různé, ale co s tím. Jistě je mnoho těch, kteří udělají všechno pro naši záchranu, mnoho těch, kteří chtějí a umí povzbudit. Ale důležitý je i náš postoj: postoj Kristův, který ve chvíli největšího utrpení dokáže říci svému Otci: Bud' vůle Tvá! Denně se modlíme modlitbu, kde Ježíšova slova opakujeme. Je dobré vědět, že právě tato prosba dokáže uzdravovat. Bud' vůle Tvá, že umím přijmout bolesti, bud' vůle Tvá, že umím přijímat službu druhých, bud' vůle Tvá, že umím být i v utrpení vděčný, bud' vůle Tvá, že právě v bolesti umím vnímat Tvou přítomnost.



I kdyby mě všichni opustili, Ty jsi vždy se mnou, protože Ty jsi můj Pán, který neopouští ani na poušti, ani v nebezpečí, ani v bolesti. Jsem rád, že jsi se mnou v osobách mých příbuzných, v osobách mých ošetřovatelů a nakonec, že jsi se mnou i v mých bolestech a někdy i v mé opuštěnosti.

Díky Pane za nové zkušenosti i ve společenství modlitby, ve sjednocení skrze Eucharistii.

Požehnaný zbytek postní doby a bohatý pramen milosrdenství a radosti z Kristova slavného velikonočního vítězství přeje

+František V. Lobkowicz

### Slovo misionáře milosrdenství

Drazí, obracím se na Vás všechny, kteří máte jakýmkoliv způsobem podíl na nemoci, utrpení, bolesti a trápení. Postní doba, kterou s celou církví prožíváme, je tento rok pro nás zvlášť mimořádná a to díky Roku milosrdenství – jubilejnímu roku vyhlášeného papežem Františkem. Chtěl bych se spolu s vámi zastavit nad významem loga – tedy symbolem tohoto roku.



Autorem loga je jezuita P. Marko Ivan Rupnik. Zobrazil v něm Krista nesoucího na ramenou člověka. Onen člověk, zdá se, je úplně bezmocný, neboť visí bezvládně na Ježíši. Má ale dost síly, aby svou tvář zvedl a přitiskl k Ježíšově tváři. Z blízkosti těchto dvou tváří se rodí něco neobvyklého, dosud neobjeveného a podivuhodného. Ti dva, Ježíš a člověk na jeho ramenou, mají společné oko. Kristus se dívá na realitu pohledem slabého, nemohoucího člověka, a zároveň Ježíš propůjčuje své oko, aby i člověk mohl podivuhodně zřít – vidět skutečnost Ježíšovým pohledem.

Ježíšův pohled nám pomáhá správně se dívat na sebe, na své utrpení, bolesti a omezení. Ale také nám pomáhá vidět Boží milosrdenství. Papež František v bule Misericordiae Vultus píše: *Ježíš Nazaretský svým slovem, svými gesty a celou svojí osobou zjevuje Boží milosrdenství. Potřebujeme neustále rozjímat o milosrdenství. Je zdrojem radosti, vyrovnanosti a pokoje. Je podmínkou naší spásy. Milosrdenství je slovem, které zjevuje tajemství Nejsvětější Trojice. Milosrdenství je poslední a svrchovaný čin, kterým nám Bůh vychází vstříc. Milosrdenství je základním zákonem, který přebývá v*

*srdci každého člověka hledícího upřímným zrakem na bratra, kterého v životě potká. Milosrdenství je cesta, která sjednocuje Boha a člověka, protože otevírá srdce naději, že jsme milováni navždy i přes omezení svého hříchu. Jsou chvíle, kdy jsme ještě silněji voláni upřít svůj zrak k milosrdenství, abychom se stali účinným znamením Otcova jednání. Proto jsem vyhlásil Mimořádné jubileum Milosrdenství jako dobu příhodnou pro církev, aby umožnila věřícím vydávat silnější a účinnější svědectví.*

Přeji Vám a vyprošuji, abyste pocíťovali ve svém životě, že jste nesení na Ježíšových ramenou. Abyste poznali také Ježíšovo pozvání, jeho důvěru, že jste zralí nést na svých ramenou ještě slabší, než jste sami. Všechny, kteří potřebují uzdravení skrze Boží milosrdenství.

Kolik je v dnešním světě strádajících v duchovní oblasti? A to i navzdory materiálnímu zabezpečení. Nešťastných, ačkoliv je svět považuje za hvězdy. Přijměme Ježíšovo pozvání, aby milosrdenství – zvláštní druh lásky, která je především Boží vlastností, se mohlo jako řeka rozšířit a zaplavit, proměnit a uzdravit veškerou lidskou bídu, hříšnost a slabost, aby se všechny Boží děti mohly stát milosrdnými jako jeho Otec.

P. Mgr. Bogdan Stępień, OSPPE

### Z poselství papeže Františka k 24. světovému dni nemocných

Nemoc, především je-li závažná, pokaždé způsobuje krizi lidského života a nese s sebou otázky jdoucí na hlubinu. V prvním momentě se možná vzbouříme: proč to potkalo právě mne? Můžeme cítit zoufalství, protože si myslíme, že všechno je ztraceno a že už nic nemá smysl...